

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઈન્ડિક આયોજિત સાહિત્ય સરિતા ગૃપ. આયોજક : પ્રદીપ રાવલ

અને સાચુસ સંસ્કરણ કરી પૂછે તો ફક્ત હા કે ના અથવા માણું હલાનીને જવાબ આપની. સરલાભેન પણ મુંગવા લાગ્યા. અંતે તેમણે પોતાના પતિ સાથે ચર્ચા કરીને અલકા સાથે વાત કરવાનું નક્કી કર્યું.

તેમનો દીકરો અને પતિ કામ ઉપર ગયા પછી અલકાને પાસે ભેસાડી અને માણું લાગ્યું પુછ્યું, "ભેટા, આઈ તને કરી ખૂટે છે? તું આમ દલાઈને કેમ રહે છે? મેં તને તત્ત્વ મારે તારો મુક્ત સ્વભાવ જોડેને પસંદ કરી હતી."

આંખમાં આંસું સાથે અલકાએ કહ્યું, "હું મારાથી બનતો પ્રયત્ન કરી છું, પણ મારાથી કોઈ ભૂલ થઈ જાય કે કરી લોલાઈ જાય તો મારે પિચાર જરૂર પડશે." તે પછી સાગરિકા અને દિસ્તી સાથે થયેલ ઘટનાઓની વાત કરી.

સરલાભેન લાગાણીસભાર અવાજમાં કહ્યું, "મારા માટે તું વહું નહીં મારી દીકરી જ છે, પ્રિયાની જેમ. હ્યે પ્રિયા તો સાસરે ગઈ અને તું જો દીકરીની જેમ નહીં રહે અને ભૂલો નહીં કરે તો કોની સાથે ગ્રાંડીશા." એટલું કહીને હસી પડતાં અને અલકા પણ. તેના મનની આસપાસનું આવરણ દૂર થઈ ગયું હતું. કોશોટોમાંથી પતંગિયું બહાર નીકળ્યું હતું.

જ્યોતિન્દ્ર દિનેશયંદ્ર મહેતા, પાલધર

NOG SS NO :004

વિષય: પિચિયું સાસરિયું

શાદ: ૨૪૭

શિર્ફક: સહિષ્ણુતા

સહિષ્ણુતા.

પિચારમાં તો દરેક ભાગકી પ્રેમ જ પ્રેમ પામે. ઘાણીપાર પિચારમાં મળતાં લાડકડો દીકરીઓને સાસરિયામાં નથી મળતાં. દીકરી તો દરેક જ્યાચે અનુકૂળ થઈ રહેવા લાગે. મારી જિંદગીમાં પણ ખૂલ ખૂલ લાડ કરી મળતાં. મોટી થતી ગઈ ને ભણતરનાં પગથિયા ચટાંચા ચટાંચા એમ. એ પૂરું થવાને આરે જ હતું ને ભણતાં ભણતાં અંતિમ તલકે ફરી જિંદગીએ વળાંં લિંગોને સ્ક્રુલભિન્નાને ભૂલીં, માપાપાની પસેંદગી પર મહોર વાગીને મુંબઈનાં સારા ઘરમાં વિદાઈ થઈ. પરીક્ષા ભાકી હુનીને, સપનું પણ ભાકી હતું ને શું થશે નો વિરાટ પ્રશ્ન પણા..!

મિલન સારા મિત્ર ભજ્યાં પણ હક કરનાર પતિદેવ.. પરીક્ષા શાદ બોલવા જાઉ ને વાકયરચનાને પૂર્ણિવારમાં શું જરૂર છે? નોકરી કચા કર્યી છે?? વગેરે.. માલાપ જેવા સાસુસરા મળ્યા હુંના. બધું સુખ પણ ભણતર રહ્યો! કિનારે પહોંચેલી નાય ઝૂલી જ્શો? ને એક દિવસ "★ સહિષ્ણુતા ★ તૂટી ગઈ જે બે વરસીની પડેલી તકલીફો ને સંચર્ય વાદ આવતા અશ્વ રૂપી વહેવા લાગ્યાં. પિતાતુલ્ય સરસાની અનુભૂતિ અંધો સમજુ ગઈને તેઓ એ પરીક્ષા આપવા જાય મારે વિમાન ની ટિકિટ કટાવીને પતિદેવના અભોલા લઈને પદરાંદિસમાં આવાગી અંતિમ પરીક્ષાને સર કરવા પહોંચી ગઈ.

ધન્ય એ તાતને જેણે સંસારા નહિ પિતા ભની મારી સહિષ્ણુતા ને સમજુને મને મારા જુવન સાથે જોડી રીધી.. એજ પિતાતુલ્ય સરસાએ પછીના વરસોમાં મને દ્રઢને મક્કમ ભજાવીને મિલનના રથની સારથી ભનવાનું શીખવી ગયા. માની ભણાવાની સહજતા ને સરસાની પ્રદર્શન મને આપારે એમ. એ. પાસ કરવામાં અને સાહિત્યને કલમની સંગી ભજાવી રીધી.

તેને હર ક્ષણે બીકી સતાવતી રહેતી કે તેનાથી કોઈ ભૂલ થશે એટલે તરત પિચાર પાછી મોકલવામાં આવશે, તેની બહેનપણી સાગરિકા પણ આ રીતે જ તો સાસરેથી પાછી આવી હતી. તેની બહેન દિસીને પણ એ બે વાર તેની ભૂલ મારે સાસરેથી પાછી મોકલી હતી અને તેને મમી-પ્પણાએ ખાડાની હતી.

તે બહુ સંયમ અને કાળજીપૂર્વક સાસરે વર્તી રહી હતી. તે દિવસભર કામ કરતી રહેતી

અને સાચુસ સંસારા કરી પૂછે તો ફક્ત હા કે ના અથવા માણું હલાનીને જવાબ આપની. સરલાભેન પણ મુંગવા લાગ્યા. અંતે તેમણે પોતાના પતિ સાથે ચર્ચા કરીને અલકા સાથે વાત કરવાનું નક્કી કર્યું.

તેમનો દીકરો અને પતિ કામ ઉપર ગયા પછી અલકાને પાસે ભેસાડી અને માણું લાગ્યું ફેરવીને પુછ્યું, "ભેટા, આઈ તને કરી ખૂટે છે? તું આમ દલાઈને કેમ રહે છે? મેં તને તત્ત્વ મારે તારો મુક્ત સ્વભાવ જોડેને પસંદ કરી હતી."

આંખમાં આંસું સાથે અલકાએ કહ્યું, "હું મારાથી બનતો પ્રયત્ન કરી છું, પણ મારાથી કોઈ ભૂલ થઈ જાય કે કરી લોલાઈ જાય તો મારે પિચાર જરૂર પડશે." તે પછી સાગરિકા અને દિસ્તી સાથે થયેલ ઘટનાઓની વાત કરી.

આમ પિચિયું ને સાસરિયું કોઈ રીતે જુદા નાણોની રહાનાં, દીકરી જે ગંભેરા ઘરને પોતાનું માને તો આ બજે શરીરો જિંદગીમાં વહેતા સમયમાં આગળી જાય ને મીઠા સંભારણ લઈ દીકરી જુવનને જુવી જાય.

પિચારની વાટ

વિસરી જઈ,

સાસરિયું કરે,

નિજનું સુતા,

સુખ પામે તે.

જ્યાશ્રી પટેલ

સમજો, કુદરત અને પ્રકૃતિ પણ એનાં સર્જનને

માવજત અને હુંકીની જાળીની સંવર્ધન કરે છે. એને

લોઈતો સમય આપે છે તો આપણે કેમ નહીં...?

દીકરીની સાક્ષીનાં લોકો, એમનાં રટેટી કરશી

એમનાં સ્વભાવ જોકે સમાજોને સાથે એટલી તો

દીકરણ તો સાક્ષીનાં વાતામે રામની જ પડે...!

હાલમાં તો દીકરીઓ આગળ ભણતી હોય છે

એમની કારકિર્દી માટે પણ એટલી જ સચેત હોય

છે એટલે એમની પોતાનાં ભવિષ્યને માટે પણ

એમને મદદરાપ થવું એ સાક્ષીયાંથીની ફરજ

બનવી જોઈએ.

તમે જેવું વાપશે એવેં જ લાણશો...!

ઇશ્રાદ દરેક દીકરીઓમાં અખૂદ દીકરણ, સહીષ્ણુતા

, સંદેના, સમજણા, હિંમત અને હોશિયારી લખાંટું

આપી જ હોય છે. આ બધાં જ ગુણોને એ ઘરણી

રાજતી હોય છે. કોઈએક યિનકારી એને આ

બધાં ગુણોની પરિયા કરાપતી હોય છે.

આ ચિનગારીઓ પ્રગટાવણાનું કામ આપણાંમાંથી

કોઈ એક કરવું જ પડે. હાલમાં પણ ઘણાંચ

સાચરાંદું કરેણું એ ઘણાંચ મોજુદ

